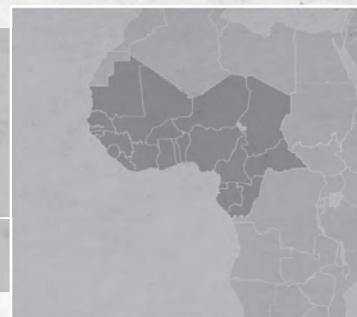




Vești MISIONARE pentru copii

OCTOMBRIE – NOIEMBRIE – DECEMBRIE • 2023 • DIVIZIA AFRICII CENTRALE ȘI DE VEST



evs
editura viață și sănătate
Pantelimon 2023

Cuprins

Pe copertă: Ellen Nte White, în vârstă de treisprezece ani, lasă ca lumina ei să strălucească cu putere în Ghana. A condus la biserică – și la Isus – o fetiță de nouă ani. Citește povestea ei la pagina 24!

CAMERUN

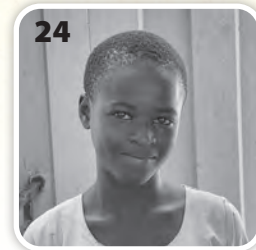
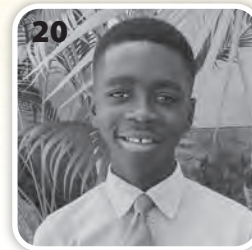
- 4 Rugăciune continuă | 7 octombrie
- 6 Frângerea pâinii | 14 octombrie
- 8 Auzirea unei voci | 21 octombrie
- 10 Vise urâte | 28 octombrie
- 12 Aducerea tatălui la biserică | 4 noiembrie
- 14 Cântece și săpun | 11 noiembrie

GUINEEA

- 16 Teama de noapte | 18 noiembrie

GHANA

- 18 Iubește-ți aproapele! | 25 noiembrie
- 20 Dorință de predicare | 2 decembrie



- 22 Dacosta și diaconul | 9 decembrie
- 24 Faceți cunoștință cu Ellen Nte White! | 16 decembrie
- 26 Sfințirea Sabatului | 23 decembrie
- 28 Sabatul al treisprezecelea:
Lacrimi pentru prânz | 30 decembrie
- 30 Proiecte viitoare pentru
Sabatul al treisprezecelea
- 31 Activități pentru copii
- 35 Resurse pentru instructor
- 36 Hartă

Vești misionare pentru copii
octombrie – noiembrie – decembrie 2023

Traducere: Gabriel Honciuc
Redactare: Geanina Constantin
Tehnoredactare: Irina Toncu

ISSN 1841 – 6497

Dragă instructor al Școlii de Sabat,

În acest trimestru avem în vedere Divizia Africii Centrale și de Vest, care monitorizează activitatea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din 22 de țări: Burkina Faso, Camerun, Republica Capului Verde, Republica Centrafricană, Ciad, Congo, Guineea Ecuatorială, Gabon, Gambia, Ghana, Guineea, Guineea-Bissau, Coasta de Fildeș, Liberia, Mali, Mauritania, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone și Togo. Regiunea este casa a 472 milioane de oameni, inclusiv 889.196 adventiști. Aceasta presupune un raport de un adventist la 531 locuitori.

Darurile celui de-al treisprezecelea Sabat din acest trimestru vor sprijini proiectele misionare din Ghana și Camerun. În Ghana, fondurile vor contribui la extinderea Colegiului Adventist de Moașe și Asistență Medicală, o școală înfloritoare cu 770 de studenți, care la deschiderea ei, în 2015, avea doar 22 de studenți. Cereerea este mare, iar școala nu are capacitatea de a primi alți studenți. Darurile din Sabatul al treisprezecelea vor ajuta la construirea unor noi săli de clasă și a unor dormitoare suplimentare, care vor permite ca tot mai mulți studenți să învețe la această școală. Aceasta este o adevărată școală misionară, doar 30% dintre studenți făcând parte din Biserica Adventistă.

Celălalt proiect misionar presupune deschiderea unei școli generale bilingve în Bandjoun, Camerun. Liderii bisericii mi-au spus că educația de calitate este la mare căutare în Camerun, mai ales școlile internaționale cu ore în engleză și franceză, iar noua școală promite să acopere o nișă importantă.

„Educația adventistă este prețuită aici”, a declarat Isaac Yenge, secretarul executiv al Uni-

unii de Misiuni din Camerun, în timpul unui tur al celor două școli adventiste din capitala Yaoundé, fiecare dintre ele având aproximativ 3.700 de elevi.

Resurse pentru instructor

Dacă vreți ca lecțiile de la Școala de Sabat să fie mai pline de viață, vă oferim fotografii și materiale care să însoțească fiecare veste misionară. Mai multe informații găsiți în bara laterală a fiecărei povestiri. Pentru fotografii ale locurilor turistice sau alte imagini din țările prezentate, apălați la resurse precum pixabay.com sau unsplash.com. În timp ce citiți veștile misionare, puteți să le arătați copiilor fotografiile de pe computerul dumneavoastră sau de pe telefonul mobil, sau le puteți printa pentru a decora clasa Școlii de Sabat sau avizierul bisericii.

Totodată, puteți să descărcați fișierul PDF cu informațiile și activitățile Diviziei Africii Centrale și de Vest la bit.ly/wad-2023. Puteți să ne urmăriți pe pagina facebook.com/misionquarterlies. De asemenea, puteți să descărcați versiunea PDF a revistei *Children's Mission* de pe pagina bit.ly/childrensmision, precum și materiale video misionare de pe pagina bit.ly/misionspotlight. Mai mult, puteți descărca imagini pe care copiii le pot colora de pe pagina bit.ly/bank-coloring-page. Dacă ați descoperit alte modalități eficiente de a transmite vești misionare, vă rog să mi le transmiteți la adresa mcchesney@gc.adventist.org.

Vă mulțumesc pentru dedicarea dvs. de a-i încuraja pe copii să fie orientați spre misiune!

Adrew McChesney,
editor



OPORTUNITĂȚI

Darurile din al treisprezecelea Sabat din acest trimestru vor fi folosite pentru susținerea a două proiecte din Divizia Africii Centrale și de Vest:

- Colegiul Adventist de Moașe și Asistență Medicală, Asamang, Abrepo Tikese, Ghana
- Școala generală bilingvă, Bandjoun, Camerun.



CAMERUN | 7 octombrie

Celeste

RUGĂCIUNE CONTINUĂ

Celeste are cinci ani și locuiește în Camerun. Fetița se roagă tot timpul. Când se întâmplă ceva, îi spune întotdeauna mamei: „Știi de ce s-a întâmplat lucrul acesta? Pentru că m-am rugat!”

Odată, mama s-a plâns de o durere de cap foarte puternică. Celeste s-a întristat pentru că mama ei suferea, așa că s-a retras în tăcere. După puțină vreme, s-a întors.

— Mami, te mai doare capul? a întrebat ea.

— Nu, a răspuns mama.

— Știi de ce? a insistat ea. Pentru că m-am rugat pentru tine!

Mama a zâmbit. Era fericită că fetița ei se rugase pentru ea.

Celeste merge la grădiniță și, uneori, temele i se par foarte grele. Zilele trecute, se chinuia să rezolve un exercițiu. După ce l-a rezolvat, a fugit la mama ei.

— Mami, știi de ce am putut să îmi fac tema? a întrebat ea. Pentru că m-am rugat!

Mama a zâmbit. Îi plăcea că Celeste vorbește tot timpul cu Isus.

Într-o zi, mama i-a spus lui Celeste:

— Celeste, prietenul tău este bolnav.

Fetița părea îngrijorată.

— Care prieten? a întrebat ea.

— Pastorul.

Celeste obișnuia să îl numească pe pastorul bisericii „prietenul meu”.

— Bine, mami, a spus Celeste. O să mă rog pentru el.

A început să se roage de îndată. În seara aceea, la altarul familial, tatăl, mama și Celeste au îngenuncheat ținându-se de mâini. Când a venit rândul lui Celeste, s-a rugat astfel: „Iubite Doamne, Te rog, vindecă-l pe prietenul meu!”

Celeste a continuat să se roage până când pastorul s-a vindecat. Apoi a spus:

— Mami, știi de ce se simte bine prietenul meu? Pentru că m-am rugat!

Într-o noapte, Celeste a avut un vis urât. A speriat-o îngrozitor. La următorul altar familial, i-a cerut tatălui să se roage pentru ea, iar tatăl a făcut lucrul acesta. În dimineața următoare, Celeste s-a trezit zâmbind și a exclamat:

— Mami, nu am mai visat urât!

Acum, tatăl se roagă în fiecare noapte pentru ca Celeste să nu mai viseze urât. În fiecare dimineață, Celeste zâmbește și exclamă:

— Mami, nu am visat urât!

Zilele trecute, Celeste s-a trezit cu un zâmbet imens pe față.

— Mami, am avut un vis frumos, a spus ea. L-am visat pe Isus. Eram cu o mulțime de copii și Isus mi-a dat un dar.

Apoi, fața ei s-a întristat puțin.

— Dar nu-mi pot aminti darul, a adăugat Celeste.

Acum era rândul mamei să zâmbească. Era fericită că Celeste avusese un vis atât de frumos și era curioasă să afle mai multe.

— De unde știi că era Isus? a întrebat ea. Cum arăta?

Fetița nu a putut să Îl descrie pe Isus sau să explice de unde știa că era El.

— Pur și simplu, știi! a spus ea hotărâtă.

De unde știa Celeste că acea persoană era Isus? Poate pentru că petrece mult timp vorbind cu El. Ea se roagă întotdeauna, iar Isus a devenit cel mai bun Prieten al ei. Cu siguranță poate să își recunoască cel mai bun Prieten!

Biblia ne învață să fim ca Celeste și să vorbim tot timpul cu Isus: „Rugați-vă neîncetat” (1 Tesaloniceni 5:17). Tu vorbești tot timpul cu Isus?

O parte din darurile din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli adventiste în

Idei de prezentare

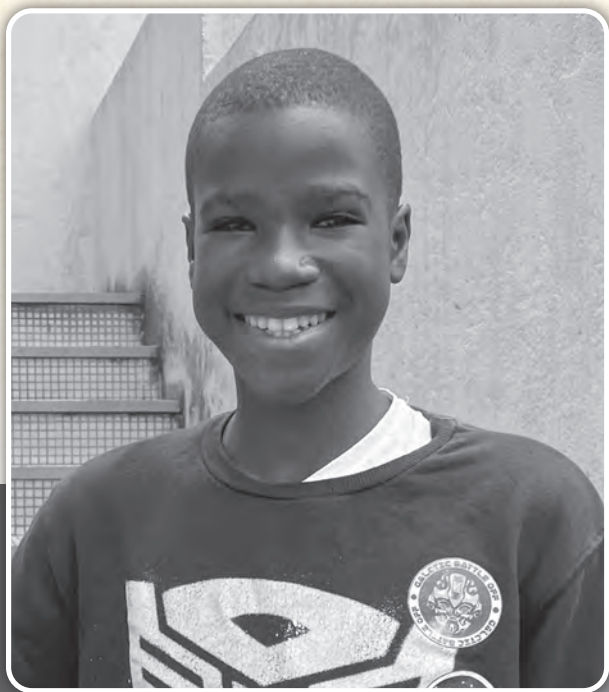
- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Bandjoun (Camerun), locul unde vor ajunge darurile din al treisprezecelea Sabat, care vor ajuta la construirea unei școli generale bilingve.
- Întrebați-i pe copii pentru ce s-a rugat Celeste în poveste. Răspuns: S-a rugat pentru durerea de cap a mamei, pentru ajutor la teme, pentru vindicarea pastorului și pentru îndepărtarea coșmarurilor. Întrebați-i pe copii pentru ce se pot ruga în această săptămână. Amintiți-le că Biblia spune: „Rugați-vă neîncetat” (1 Tesaloniceni 5:17) și provocați-i să vorbească cu Isus despre toate lucrurile.
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

țara natală a lui Celeste, Camerun. Acolo, copiii vor putea să învețe despre bucuria de a vorbi tot timpul cu Isus. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos!



Primii adventiști de ziua a șaptea care au venit în Camerun au fost americanii William Harrison Anderson și T.M. French, în noiembrie 1926. Un lider local, Bessale Etong, le-a oferit 136 de acri (55 de hectare) de pământ pentru a construi un centru misionar.

Prima biserică din Camerun a fost construită în anul 1937.



CAMERUN | 14 octombrie

David

FRÂNGEREA PÂINII

La șase dimineața, micuțul David era îmbrăcat, gata să plece la grădiniță. Mama i-a dat ghiozdanul plin cu cărți, hârtie, creioane și, cel mai important, micul-dejun. Micul-dejun era o bucată de pâine fragedă și delicioasă.

Grădinița începea la ora șapte.

După câteva lecții, venise în sfârșit timpul pentru micul-dejun. Nerăbdător, David a scos pâinea din ghiozdan. Îi era tare foame!

Pe când se pregătea să mănânce, un băiețel care stătea alături a intrat în vorbă cu el.

— Ai putea să îmi dai și mie? a întrebat băiețelul.

David a văzut că băiatul nu avea niciun fel de mâncare. Mama lui nu îi împachetase micul-dejun. David a rupt o bucată din pâinea lui.

— Poftim, a spus el.

Pe când băiețelul lua pâinea din mâna lui, un altul a venit lângă ei.

— Ai putea să îmi dai și mie? a întrebat el.

David a văzut că nici acest băiețel nu avea pâine. Nici mama lui nu îi dăduse pachetețel. David a rupt o altă bucată de pâine.

— Poftim, a spus el.

Apoi, un al treilea băiat a venit lângă el. David și-a dat seama de îndată ce voia. A văzut că băiețelul nu avea niciun pachetețel cu mâncare și intuia deja că, probabil, îi era foame. Bineînțeles, băiatul avea o întrebare...

— Ai putea să îmi dai și mie?

David nu mai avea prea multă pâine. Se întreba ce să facă. Apoi și-a amintit o povestire din Biblie. În povestire, profetul lui Dumnezeu, Ilie, era înfometat și s-a dus la o biată mamă pentru ajutor. A întrebat-o pe mamă: „Ai putea să îmi dai și mie?” În țară era foamete, iar mama avea făină și ulei numai cât să coacă o ultimă pâine. Plănuise să mănânce pâinea cu fiul ei, dar a împărțit-o cu Ilie. Dumnezeu a răsplătit-o printr-o minune. Dumnezeu i-a oferit o rezervă nesfârșită de făină și ulei, iar mama a putut să coacă pâini până la sfârșitul foametei. Ea și fiul ei nu au flămânzit deloc. David auzise povestirea biblică la Școala de Sabat. Instructorul le spusese copiilor: „Trebuie să vă împărțiți hrana cu cei flămânzi.”

David a rupt ultima bucată de pâine în două.

— Poftim, i-a spus băiețelului flămând.

David și cei trei băieți au mâncat pâinea fragedă și delicioasă. Era un mic-dejun gustos. David se simțea bine pentru că putuse să îi ajute pe ceilalți băieți. Micul lui dejun nu fusese prea consistent, dar nu i s-a făcut foame înainte de sfârșitul orelor, când s-a dus acasă să mănânce prânzul.

A doua zi, s-a întâmplat același lucru. Când David și-a scos pâinea pentru micul-dejun, alți băieți au venit și i-au cerut să împartă pâinea cu ei. David a împărțit din nou pâinea cu ei. Și din nou s-a simțit bine. Copiii i-au cerut lui David să își împartă micul-dejun cu ei în fiecare zi.

Multe lucruri s-au schimbat când David a terminat grădinița și a intrat în clasa întâi. Școala începea la ora unsprezece, așa că lua micul-dejun acasă. Dar acum lua prânzul la școală. Mama nu îi mai împacheta pâine. În schimb, îi dădea bani cu care să cumpere pâine. Copiii au continuat să îi ceară lui David să își împartă mâncarea cu ei, iar el a continuat să o facă.

Astăzi, David are treisprezece ani și își împarte mâncarea de opt ani. Bunătatea lui i-a surprins pe unii dintre colegii săi de clasă, care îl întrebă:

— De ce împarți cu noi?

Lui David îi place să le povestească cum a împărțit Isus mâncarea cu cinci mii de oameni. Sau cum a împărțit mâncarea cu patru mii de oameni. Sau cum a împărțit totul cu ucenicii Săi. „Vreau să împart precum Isus”, spune David.

Generozitatea băiatului a avut o influență pozitivă asupra colegilor lui de clasă. Când au văzut că el își împarte mâncarea, au început să își împartă și ei mâncarea cu cei care nu aveau.

David spune că este fericit pentru că poate să împartă.

„Uneori îmi este foame”, spune el, „dar mă bucur că pot urma exemplul lui Isus. Cred că în felul acesta le împărtășesc prietenilor mei lumina lui Isus.”

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Bandjoun (Camerun), locul unde darurile din Sabatul al treisprezecelea vor ajuta la construirea unei școli generale bilingve.
- Citiți-le copiilor povestea lui Ilie și a văduvei (1 Împărați 17:8-19) și a hrănirii celor cinci mii (Matei 14:13-18) și a celor patru mii de oameni (Matei 15:32-35). Provocați-i pe copii să împartă cu alții.
- Învățați-i pe copii principiul biblic conform căruia Dumnezeu ne binecuvântează pentru a putea împărți ceea ce primim cu alții (vezi Faptele apostolilor 20:36 și Galateni 6:2). Ellen White scrie mult despre acest principiu, spunând, de exemplu: „Trebuie să cerem binecuvântări din partea lui Dumnezeu, ca să le putem transmite altora. Capacitatea de a primi se menține doar prin dăruire” (*Parabolele Domnului Hristos*, p. 142). Al-tundeva, adaugă: „Aceia care primesc pentru a da vor simți cea mai mare satisfacție în viața aceasta” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 190).
- Descărcați alte fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

O parte din darurile celui de-al treisprezecelea Sabat va sprijini o școală adventistă din țara natală a lui David, Camerun, unde copiii vor putea să învețe mai multe despre bucuria de a împărtăși și altora binecuvântările lui Dumnezeu. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos!



CAMERUN | 21 octombrie

Elijah

AUZIREA UNEI VOCI

Într-o seară, tatăl lui Elijah, un băiețel de șapte ani din Camerun, i-a cerut să îi maseze gâtul și umerii înainte de a merge la culcare. Tatăl avea deseori dureri de gât și de umeri, iar masajul îl ajuta să se relaxeze și să se simtă mai bine. Lui Elijah îi plăcea să îl ajute pe tatăl lui și, de multe ori, îi făcea masaj înainte de culcare. Dar lumina din sufragerie era slabă, iar Elijah nu vedea prea bine, așa că a fugit în camera lui după o lanternă.

De îndată ce Elijah a intrat în camera lui, luminile s-au stins. Era întuneric și nu putea vedea nimic. A simțit un vânt puternic care bătea prin fereastra deschisă, apoi a auzit o voce.

— Elijah! Elijah! Elijah! zicea vocea.

Elijah nu a recunoscut vocea. Nu era o voce de bărbat. Nu era nici o voce de femeie. Părea o voce amestecată. Elijah era speriat. În-mărmurise. Se întreba cine îl striga pe nume.

A întrebat cu jumătate de glas:

— Cine ești?

Vocea a răspuns:

— Eu sunt.

Dar Elijah tot nu știa cine este. Îi era atât de teamă, încât a uitat să se roage.

Apoi a auzit o altă voce.

— Dacă nu poți găsi lanterna, vino înapoi să ne rugăm împreună, a spus vocea. Se face târziu și trebuie să te duci la culcare.

Elijah cunoștea vocea aceea. Era a tatălui său! Nu i-a mai fost atât de frică.

În momentul acela, luminile s-au aprins din nou. Elijah s-a uitat de jur împrejurul camerei și a văzut lanterna pe podea, sub un tricou. A luat lanterna și s-a întors în sufragerie.

— E prea târziu pentru masaj, a spus tatăl. Va trebui să îmi faci unul de dimineață.

Tatăl nu a observat că Elijah era extrem de tăcut în timp ce el se ruga. Nici Elijah nu i-a spus nimic despre voce. Nu credea că tatăl va fi interesat de lucrul acesta.

În timp ce se urca în pat, lui Elijah i s-a făcut frică, apoi și-a amintit Psalmul 23 și l-a repetat cu voce tare:

*Domnul este Păstorul meu:
nu voi duce lipsă de nimic.
El mă paște în pășuni verzi
și mă duce la ape de odihnă;
îmi înviorează sufletul
și mă povățuiește pe cărări drepte
din pricina Numelui Său.*

Chiar dac-ar fi să umblu prin valea umbrei morții,
nu mă tem de niciun rău,
căci Tu ești cu mine.
Toiagul și nuiava Ta mă mângâie.
Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei,
îmi ungi capul cu untdelemn
și paharul meu este plin de dă peste el.
Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele
și voi locui în Casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

După ce a terminat de rostit psalmul, Elijah a adormit.

A doua zi, Elijah i-a spus mamei despre voce, iar ea s-a rugat împreună cu el.

— Doamne, a spus ea, Tu ești singurul care știe ce s-a întâmplat. Tu cunoști vocea care l-a chemat pe Elijah. Vreau să îl protejezi pentru că Tu ești Stânca noastră. Ferește-l de orice duh care nu te cinstește. În numele lui Isus, Amin!”

Elijah știa că vocea nu avea să îi mai rostească vreodată numele. Și așa a fost.

O parte din darurile Sabatului al treisprezecelea din acest trimestru va sprijini o școală adventistă de ziua a șaptea din țara natală a lui Elijah, Camerun. Acolo, copiii vor învăța despre Dumnezeu. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos!

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă.
- Întrebați-i pe copii ce pot face într-o situație înfricoșătoare. Îndemnați-i să se roage. Spuneți-le că și ei, la fel ca Elijah, pot repeta un verset biblic preferat. Încurajați-i să se destăinuie unui adult în care au încredere.
- Spuneți-le cum a fost strigat Samuel de Dumnezeu în toiul nopții. Samuel, la fel ca Elijah, s-a speriat când a auzit o voce necunoscută în întuneric, dar i-a spus unui adult în care avea încredere, preotul Eli. Eli i-a explicat că vocea era a lui Dumnezeu și l-a învățat pe Samuel cum să vorbească cu Dumnezeu. După aceea, Samuel a devenit un profet și un lider al lui Israel, iar Dumnezeu i-a vorbit de multe ori. Întrebați-i pe copii dacă Samuel a recunoscut vocea lui Dumnezeu atunci când Dumnezeu i-a vorbit din nou. Da!
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.



O ȚARĂ UIMITOARE

În pădurile tropicale din sudul Camerunului poți găsi maimuțe verzi (*Chlorocebus sabaues*), cimpanzei și gorile, lilieci și multe tipuri de păsări – de la mici nectarinide la vulturi imenși.





CAMERUN | 28 octombrie

Emmanuelle

WISE URÂTE

Emmanuelle, o fetiță în vârstă de zece ani, dormea profund în casa ei din Camerun. Dar visul pe care îl avea părea extrem de real. În vis, Emmanuelle a văzut o femeie care vorbea cu câțiva bărbați înarmați cu niște cuțite lungi.

— Duceți-vă, le-a spus femeia.

Apoi a vorbit direct cu Emmanuelle.

— Îmi trimit fiii după tine, i-a spus ea.

Emmanuelle i-a văzut apropiindu-se de ea.

A simțit o durere cumplită, apoi s-a trezit. Era speriată și plângea.

Deși nu vedea nimic în dormitor, încă mai auzea vocea femeii care spunea: „Îmi voi trimite fiii după tine. Îmi voi trimite fiii după tine..”

Emmanuelle se chinuia să respire.

Brusc, mama și tatăl au apărut lângă patul ei. O auziseră plângând din camera alăturată. Părinții au îngenuncheat lângă patul ei.

— Doamne, Dumnezeu nostru, Te lăudăm pentru că ne-ai dăruit acest copil, s-a rugat mama. Acum o aducem înaintea Ta. Ne rugăm ca vrăjmașul să fie îndepărtat de la ea și

să devină liniștită. În numele lui Isus Te rugăm. Amin!

Când mama și-a încheiat rugăciunea, Emmanuelle putea respira din nou. Lacrimile ei s-au oprit și nu îi mai era teamă.

Emmanuelle le-a spus părinților ei despre visul înfricoșător și i-a mulțumit mamei pentru rugăciune.

— Știu că Dumnezeu va răspunde rugăciunii tale, a spus ea.

După plecarea părinților ei, Emmanuelle s-a rugat în gând. Învățase să se roage când era mică, dar pe moment fusese atât de înspăimântată, încât uitase să se roage: „Doamne, vreau să mă ajuți. Mă rog să îi derutezi pe cei care vor să mă distrugă. Luptă întotdeauna pentru mine. Amin!” Apoi a adormit.

În noaptea următoare, a avut același vis. Din nou, a văzut acea femeie și a simțit acea durere. S-a trezit plângând speriată. Nu putea să respire. Mama și tatăl au venit în grabă în dormitorul ei. Mama s-a rugat, iar fetița a reușit să respire.

Visul s-a repetat și în următoarea noapte, apoi în următoarea. A avut același vis noapte de noapte, vreme de două săptămâni. Lui Emmanuelle a început să îi fie teamă să se ducă seara la culcare.

Mama nu știa ce să facă, așa că s-a dus la pastorul bisericii. Acesta a organizat un timp special de rugăciune pentru Emmanuelle. A venit acasă la Emmanuelle împreună cu câțiva prezbiteri ai bisericii și s-au rugat pentru ea. De atunci, coșmarurile au încetat.

Emmanuelle nu înțelege de ce a continuat să aibă coșmaruri, din moment ce ea și mama ei s-au rugat. Nu înțelege nici de ce s-au oprit coșmarurile după rugăciunea pastorului și a prezbiterilor. Ea știe că Dumnezeu a auzit toate rugăciunile și înțelege că rugăciunea de mijlocire are ceva special.

A trecut un an de la ultimul vis urât, iar lui Emmanuelle nu îi mai este teamă să meargă la culcare. „Știu că de fiecare dată când chem Numele Domnului, El va fi acolo să îmi răspundă”, spune Emmanuelle. „Credem în Domnul Isus Hristos și El ne ajută.”

O parte din darurile din Sabatul al treisprezecelea va ajuta la deschiderea unei școli adventiste în Camerun. Acolo, copiii vor învăța despre Dumnezeul care alungă coșmarurile.

Ideii de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Bandjoun (Camerun), locul unde vor ajunge darurile din al treisprezecelea Sabat.
- Învățați-i pe copii că Dumnezeu aude rugăciunile fiecărui copil și cu siguranță a auzit și rugăciunile lui Emmanuelle. Dar rugăciunile celorlalți, numite rugăciuni de mijlocire, au ceva special atunci când se unesc cu ale noastre. Când mama, pastorul și prezbiterii bisericii se rugau pentru Emmanuelle, practicau rugăciunea de mijlocire. Întrebați-i pe copii cine a practicat rugăciunea de mijlocire în Biblie. Răspunsuri posibile: Iov (Iov 1:4,5); Moise (Exodul 32:11-13, Numeri 14:13-19); Ilie (1 Împărați 17:21,22); Elisei (2 Împărați 4:18-37); Daniel (Daniel 9) și Isus (Ioan 11:41; 17:20). Încurajați-i pe copii să se roage pentru alții.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.



O ȚARĂ UIMITOARE

Broasca Goliat este cea mai mare broască din lume și poate fi găsită în Camerun. Broasca poate ajunge până la 34 centimetri lungime, poate cântări peste 3,2 kilograme și este cunoscută pentru faptul că mută pietre grele pentru a crea lacuri în care să își depună ouăle.





CAMERUN | 4 noiembrie

Mefouma

ADUCEREA TATĂ- LUI LA BISERICĂ

Sabatul era o zi de bucurie pentru Mefouma, o fetiță de șase ani din Camerun. Îi plăcea să intoneze imnuri despre Dumnezeu. Îi plăcea să asculte povestiri biblice despre Dumnezeu. Îi plăcea, în mod special, să se roage la Dumnezeu.

Dar vedea tristețea de pe fața mamei ei. Mama era tristă pentru că tatăl nu venea la biserică.

Mai apoi, Mefouma a observat că mama ei nu dormea bine. Avea coșmaruri.

— Ce e în neregulă? a întrebat-o tatăl pe mama. De ce nu dormi noaptea?

— Suntem căsătoriți, dar nu suntem uniți, a spus mama.

Tatăl a rămas uimit.

— Ce vrei să spui? a întrebat-o el.

Și Mefouma se întreba la ce anume se referea mama.

— Deși îmi oferi atâtea lucruri, nu sunt fericită, i-a mărturisit mama. La biserică ni se spune că ar trebui să ne rugăm împreună, să citim Biblia împreună și să mergem la biserică împreună.

Tatăl s-a încruntat.

— Nu este important să mergem la biserică împreună, a spus el.

Dar mama chiar își dorea ca tatăl să le însoțească pe ea și pe Mefouma. Nu știa cum să procedeze. Tot ce putea să facă era să plângă.

Mefouma s-a întristat când a văzut-o pe mama plângând.

— Ai vorbit cu Dumnezeu? a întrebat-o fetița.

Data următoare când a văzut-o pe mama plângând, a întrebat-o din nou:

— Ai vorbit cu Dumnezeu?

Mama a început să se roage. Dintr-odată, i-a venit o idee.

— Mefouma, în Sabat, spune-i tatălui tău ce ai învățat la biserică, a sfătuit-o ea. Poate că pe tine te va asculta.

Sabatul următor, Mefouma a venit de la biserică și i-a povestit tatălui ei despre credința lui Avraam.

— Avraam era un om cu o credință foarte mare, a zis ea. Când Dumnezeu i-a spus să plece, s-a dus fără să pună întrebări.

În Sabatul următor, i-a povestit tatălui despre cum a fost botezat Isus în râul Iordan.

Au trecut doi ani și Mefouma a continuat să îi povestească tatălui tot ce învăța. Dar tatăl tot nu a mers la biserică.

La vârsta de opt ani, Mefouma a fost invitată să vorbească la biserică. Toți copiii aveau să participe la un Sabat special al copiilor, iar Mefouma urma să predice. Fetița l-a invitat pe tatăl ei – și el a venit pentru prima oară la biserică. A sosit mai târziu, dar a auzit-o pe fetiță predicând.

Mefouma a vorbit despre rugăciune. I-a rugat pe tați și pe mame să își învețe copiii să se roage. De asemenea, i-a îndemnat pe băieții și pe fetițe să se roage pentru părinții lor.

În seara aceea, înainte de culcare, Mefouma s-a dus la tatăl ei.

— Tati, când te trezești dimineața, te îmbraci la costum și te grăbești ca să nu întârzi la muncă, i-a spus ea. Dar când ai fost invitat la biserică, ai venit târziu și nu te-ai îmbrăcat la fel de frumos ca atunci când te duci la muncă.

Apoi s-a rugat:

— Te rog, Doamne, nu renunța la tatăl meu! Mântuiește-ne pe toți! Amin!

Când a terminat rugăciunea, tatăl plângea.

În Sabatul următor, tatăl a mers la biserică și a decis să își predea inima lui Isus și să fie botezat.

După aceea, Sabatul a devenit o zi tare fericită pentru Mefouma. Mama era fericită, tatăl era fericit, iar Mefouma era nespuse de fericită.

Ideii de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Bandjoun (Camerun), locul unde darurile din Sabatul al treisprezecelea vor ajuta la construirea unei școli generale bilingve.
- Pronunțați Mefouma astfel: meh-FOO-ma.
- La doi ani după ce tatăl ei a fost botezat, Mefouma a murit în urma unei boli neașteptate. Avea zece ani. Mama ei, Genevieve, a spus povestea ei pentru Adventist Mission și a povestit că ea și tatăl așteaptă cu nerăbdare să se reunească cu Mefouma la revenirea lui Isus.
- Încurajați-i pe copii să se roage pentru părinții lor și pentru ceilalți membri ai familiei.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

O parte din darurile Sabatului al treisprezecelea din acest trimestru va ajuta la deschiderea unei școli adventiste în Camerun. Acolo, copiii vor învăța despre Dumnezeu care ne ascultă rugăciunile. Vă mulțumim pentru că plănuiți un dar generos!



CAMERUN | 11 noiembrie

Ketsia

CÂNTECE ȘI SĂPUN

Era un Sabat foarte special în Camerun. De fapt, era un Sabat foarte special în întreaga lume. Vedeți voi, era al treilea Sabat din luna mai. Știți ce este special la al treilea Sabat din luna mai? În al treilea Sabat din luna mai este Ziua Mondială a Licuricilor – o zi în care copiii adventiști din întreaga lume sărbătoresc faptul că sunt licurici. Ce înseamnă să fi licurici?

Ketsia și ceilalți licurici din grupa ei s-au gândit o vreme la întrebarea asta.

„Ce înseamnă să fi licurici?” se întrebau ei. „Înseamnă să citești și să memorezi Biblia? Înseamnă să câștigi insigne? Înseamnă să ne adunăm pentru activități amuzante?”

Au căzut de acord că toate lucrurile acelea erau importante, dar era ceva și mai important. Au hotărât că a fi licurici înseamnă a-i ajuta pe alții. Înseamnă a-i ajuta pe oamenii în nevoie la fel cum ar face Isus dacă ar umbla astăzi pe pământ. Înseamnă a fi mâinile și picioarele lui Isus.

Ketsia și prietenii ei au decis să sărbătorească Ziua Mondială a Licuricilor vizitând

niște copii orfani. În acea după-amiază de Sabat, Ketsia și alți paisprezece licurici au mers împreună cu un instructor la orfelinatul în care locuiau douăzeci de copii. Copiii știau că veneau licuricii în vizită, așa că i-au întâmpinat cu nerăbdare într-o cameră mare din orfelinat.

Licuricii s-au așezat într-o parte a camerei și s-au prezentat celorlalți copii. Când a venit rândul Ketsiei, ea a zâmbit și a spus:

— Mă numesc Ketsia și am nouă ani. Sunt adventistă de ziua a șaptea și licurici.

Cel mai mic copil din grupa de licurici avea șapte ani, iar cel mai mare, unsprezece. Toți au precizat că erau adventiști și licurici.

Mai apoi, s-au prezentat și ceilalți copii. Cel mai mic avea trei ani, iar cel mai mare, optsprezece. Niciunul dintre ei nu era adventist sau licurici, dar erau curioși să afle mai multe despre adventiști și licurici.

Când s-au încheiat prezentările, instructorul a făcut semn ca licuricii să se adune.

— O să cântăm niște cântecele, le-a spus el.

Ketsia și ceilalți licurici au cântat cu entuziasm despre Isus. Au bătut din palme în timp

ce cântau anumite cântece și au făcut semne în timp ce cântau altele.

După ce licuricii au cântat o mulțime de cântece, orfanii le-au cerut să mai cânte. Le plăcuse ceea ce văzuseră și auziseră.

Licuricii au cântat cântecele din nou, iar orfanii i-au ascultat zâmbitori.

Apoi, instructorul a ținut o predică scurtă. Le-a spus copiilor că deși nu aveau părinți, aveau un Tată ceresc care era întotdeauna gata să îi ajute. Și-a încheiat predica rugându-se pentru orfani.

Apoi, a venit momentul mult așteptat de Ketsia. Era timpul cadourilor. Ketsia și ceilalți licurici aduseseră bucăți pătrate de săpun maroniu pentru a le oferi orfanilor. Săpunul era bun pentru a face baie și a spăla hainele. Copiii din orfelinat nu aveau propriul săpun și, uneori, trebuiau să facă baie și să își spele hainele fără niciun pic de săpun.

Ketsia a oferit unei fetițe de șase ani două bucăți de săpun. Micuța a zâmbit larg. Era atât de fericită!

— Mulțumesc! a exclamat în timp ce accepta darul.

Când Ketsia a văzut zâmbetul fetiței și i-a auzit mulțumirea, s-a simțit fericită. Era bucurăoasă fiindcă ea și ceilalți licurici reușiseră să le ofere copiilor din orfelinat cântece și săpun.

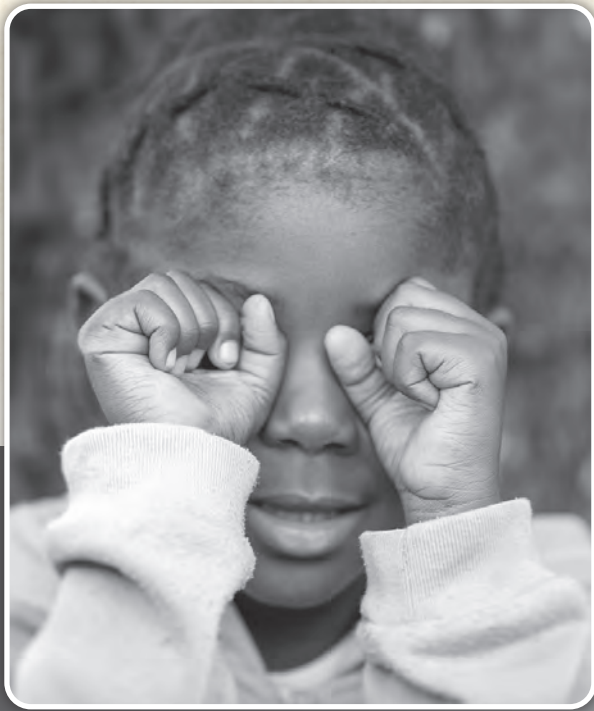
După vizită, instructorul i-a dus pe licurici acasă.

„A fost un Sabat uimitor”, a spus Ketsia. „Îmi doresc să repetăm experiența și să ajutăm și alți oameni nevoiași.”

Ideii de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Camerun pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Bandjoun (Camerun), locul unde darurile din Sabatul al treisprezecelea vor ajuta la construirea unei școli generale bilingve.
- Pronunțați Ketsia astfel: keht-SEEYA.
- Provocați-i pe copii să îi ajute pe alții, fie prin intermediul grupei de licurici, fie în alt mod. Întrebați-i cum îi pot ajuta pe alții. Răspunsuri posibile: să doneze alimente pentru o cantină sau cuiva aflat în nevoie; să doneze haine; să viziteze un spital sau o casă de bătrâni pentru a cânta și a se ruga; să scrie scurte scrisori sau felicitări pentru oamenii bolnavi.
- Află mai multe despre Ziua Mondială a Licuricilor: bit.ly/Adventurer-Day.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

O parte din darurile celui de-al treisprezecelea Sabat va ajuta la deschiderea unei școli adventiste de ziua a șaptea în țara natală a Ketsiei, Camerun. Acolo, copiii vor învăța să îi ajute pe alții așa cum a făcut și Isus. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos pentru luna următoare!



GUINEEA | 18 noiembrie

Adama

TEAMA DE NOAPTE

In casa lor din Guinea, mama a chemat-o pe Adama, fetița ei în vârstă de cinci ani. — Este timpul să mergi la culcare! i-a spus ea.

Adama nu voia să meargă la culcare.

— Nu, a spus ea, uitându-se în sus la mama ei. Nu vreau să merg la culcare.

Mama nu părea prea fericită.

— Haide, Adama, a rugat-o ea. Este timpul să mergi la somn.

— Nu, a spus Adama. Nu vreau să merg la somn.

Acum, mama era supărată.

— Du-te la culcare! i-a spus ea.

Dar Adama tot nu voia să meargă la culcare. Pe fața ei se citea teama. A început să plângă.

— Nu, a scâncit ea. Nu vreau să merg la culcare.

Adama nu voia să meargă la culcare pentru că era speriată. Îi era teamă să se culce. De o săptămână, în fiecare noapte avea același coșmar. Nu își putea aminti ce visase, dar se trezea întotdeauna țipând și plângând.

Acum, Adama se uita la fața aspră a mamei și își dădea seama că nu avea rost să se mai cer-

te cu ea. Trebuia să o asculte. Fără nicio tragere de inimă, s-a îndreptat încet spre dormitor.

Dar îi era frică să doarmă. S-a foit și s-a răsucit o vreme. În cele din urmă, a adormit.

Apoi, în întunericul nopții, s-a trezit strigând și plângând.

— Mami, vino! a strigat ea. Ajută-mă!

Au trecut astfel doi ani. În fiecare noapte se întâmpla același lucru. Adama era tot mai slăbită și bolnavă din cauza lipsei de somn. Se temea de noapte. Nu știa ce să facă. Nici mama nu știa ce să facă.

La un moment dat, o mătușă a auzit despre problema fetiței. Ea locuia departe, într-un oraș mare numit Conakry, capitala Guineei. Femeia avea o idee.

— Lasă-mă să duc fata la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea! i-a spus ea mamei fetei. Pastorul se poate ruga pentru ea.

Mama nu era creștină. Nici Adama nu era creștină. Nici mătușa ei nu fusese creștină din totdeauna, dar fusese incredibil de bolnavă și un misionar adventist se rugase pentru ea. Isus o vindecase, iar ea Îi dăruise inima ei. Acum, locuia lângă o biserică adventistă.

Mama a fost de acord cu propunerea mătușii. Adama și-a pregătit o valiză mică și a plecat cu mătușa ei în Conakry.

Când mătușa i-a spus povestea fetei, pastorul s-a uitat cu blândețe la Adama. Era întristat de faptul că fetița nu dormea bine de doi ani. Le-a cerut tuturor membrilor bisericii să se roage pentru Adama.

— Dacă acestea sunt atacuri demonice, vom cere în Numele lui Isus ca atacurile să se oprească, a spus el.

În noaptea aceea, pastorul și ceilalți membri ai bisericii s-au rugat pentru Adama.

A fost prima noapte când Adama a dormit dusă. Nu a avut niciun coșmar. Era atât de fericită când s-a trezit dimineața. Isus le ascultase rugăciunile. Pentru prima dată în doi ani, dormise toată noaptea.

A trecut un an de când Adama a avut ultimul coșmar. Acum are opt ani și nu îi mai este teamă de noapte. Locuiește cu mătușa ei lângă biserica adventistă și învață la o școală adventistă.

„Nu îmi mai este teamă”, spunea ea. „Trăiesc o viață bună. Isus a răspuns rugăciunilor noastre.”

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Guineea pe hartă. Le puteți arăta și unde se află capitala Conakry, locul unde darurile Sabatului al treisprezecelea, din urmă cu trei ani, au ajutat la extinderea școlii.
- Citiți despre modul în care mătușa Adamei l-a întâlnit pe Isus: bit.ly/Adama-Auntie.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

O parte din darurile Sabatului al treisprezecelea din urmă cu trei ani a ajutat la construirea unor noi săli de clasă pentru școala adventistă din Conakry, pentru ca tot mai mulți copii să poată învăța despre Isus, Cel care răspunde la rugăciuni și alungă coșmarurile.



O ȚARĂ UIMITOARE

În Munții Nimba din Guineea, cimpanzeii au fost văzuți pentru prima dată folosind unelte pentru mărunțirea mâncării. În 2009, au fost văzuți folosind satâre din piatră și din lemn pentru a mărunți fructele de treculia pe care le mâncau.





GHANA | 25 noiembrie

Eliot

IUBEȘTE-ȚI APROAPELE!

In Ghana, o femeie în vârstă l-a strigat pe Eliot, un băiețel în vârstă de șapte ani.
— Văd că nu mergi la biserică, i-a spus ea. Vino cu mine la biserică!

Eliot s-a uitat la vecina lui, pe care o numea „mătușă”. Era adevărat. Nu mergea la biserică. Dar îi plăcea ideea. El și familia lui se mutaseră în cartier cu doar câteva săptămâni în urmă și nu avea prieteni. Ba mai mult, era curios și voia să afle mai multe despre Dumnezeu.

— Mulțumesc pentru invitație, a spus el. Dați-mi voie să îi cer permisiunea mamei mele!

— Este o idee bună, a spus mătușa. Dacă îți dă voie, să fii pregătit de plecare sâmbătă dimineața. Și îmbracă-te cu cele mai bune haine! Mergem să ne închinăm lui Dumnezeu.

Eliot a fugit acasă să îi ceară voie mamei lui. Ea a fost de acord.

Sâmbătă dimineața, Eliot s-a trezit entuziasmat pentru că avea să meargă la biserică. Apoi și-a amintit că mătușa îl avertizase să nu întârzie. S-a îmbrăcat repede cu cele mai bune haine și a fugit la casa vecină.

— Sunt gata de plecare! a spus el de îndată ce mătușa a deschis ușa.

— Sabat fericit! a spus mătușa.

S-a uitat la băiat cu atenție.

— Ai luat micul-dejun? l-a întrebat ea.

Băiatul a clătinat din cap. Plecase de acasă înainte ca mama să fi terminat de pregătit micul-dejun.

— Ai vrea să mănânci? l-a întrebat mătușa. Eliot a încuviințat.

— Bine, a zis mătușa. Trebuie să mănânci.

I-a servit orez cu tocăniță de roșii. Mâncarea era delicioasă. După ce a mâncat, Eliot a urcat în mașină alături de mătușă și de familia ei și au mers la biserică.

Eliot nu cunoștea pe nimeni de la Școala de Sabat și se simțea cam stânjenit. A stat singur, dar lucrul acesta nu l-a deranjat. A fost uimit să audă pentru prima dată despre Noe și despre arcă. A înțeles că este important să asculte de Dumnezeu. Noe a ascultat de Dumnezeu și a intrat în corabie, dar nimeni altcineva nu a ascultat de Dumnezeu, așa că toți și-au pierdut viața. Eliot a decis să asculte de Dumnezeu.

Acasă, Eliot i-a spus mamei despre Noe.

— Este o poveste frumoasă, i-a spus mama. Ar trebui să fii ca Noe, ascultător de Dumnezeu.

Eliot a zâmbit. Își promisese deja că avea să asculte întotdeauna de Dumnezeu.

— Mi-a plăcut să merg la biserică cu mătușa, a spus el. Vreau să mă duc în fiecare sâmbătă.

În Sabatul următor, a mers iarăși la biserică împreună cu mătușa. De data aceasta, nu s-a mai simțit așa de timorat. Unii copii chiar au vorbit cu el și și-a făcut prieteni noi.

I-a plăcut în mod special povestirea biblică și, când s-a întors acasă, i-a spus mamei tot ce învățase.

Odată cu trecerea timpului, mama a început să aștepte cu nerăbdare să asculte povestirile pe care Eliot le auzea la biserică. Treptat, în inima ei s-a născut dorința de a auzi și mai multe povestiri biblice. Într-un Sabat, a mers la biserică împreună cu Eliot. Băiatul era atât de fericit!

După o vreme, fratele și sora lui Eliot au început să meargă la biserică împreună cu mătușa, Eliot și mama.

Așa se face că o familie care nu mergea niciodată la biserică merge acum în fiecare Sabat. Eliot are doisprezece ani și este fericit că mătușa l-a invitat la biserică pe când avea doar șapte ani.

„Dacă alți adventiști și-ar iubi aproapele așa cum m-a iubit mătușa pe mine, ar pu-

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Ghana pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Asamang (Ghana). O parte din darurile din Sabatul al treisprezecelea va susține Colegiul Adventist de Moașe și Asistență Medicală.
- Încurajați-i pe copii să fie ca mătușa și să invite un băiețel sau o fetiță la Școala de Sabat sau la biserică.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

tea să câștige mulți oameni pentru Hristos”, mărturisește el. „Dacă îi tratăm pe oameni cu iubire, putem câștiga cu ușurință inimi pentru Hristos.”

O parte din darurile din Sabatul al treisprezecelea va ajuta o școală de asistente din țara natală a lui Eliot, Ghana. Școala de asistente îi învață pe elevi despre Isus și despre vindecarea bolnavilor. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos pentru luna viitoare!



Francis Dolphijn a fost primul adventist misionar născut în Ghana. El a citit o revistă adventistă despre Sabat și a hotărât să împărtășească ceea ce învățase în țara lui natală.

Francis a trimis multe scrisori liderilor adventiști din Statele Unite, cerându-le să trimită reviste adventiste și misionari în Africa de Vest. În cele din urmă, în septembrie 1892, liderii bisericii au trimis un bărbat pe nume Lawrence Chadwick.



GHANA | 2 decembrie

Dacosta

DORINȚĂ DE PREDICARE

Când Dacosta avea șapte ani, a mers la un program special pentru copii din țara lui, Ghana.

Era vară, iar el și alți două sute nouăzeci de copii stăteau în dormitoarele închiriate pentru un weekend de distracție. În Sabat, o fetiță de zece ani, pe nume Gifty, a predicat despre a doua venire a lui Isus.

Lui Dacosta i-a plăcut predica foarte mult. De-abia aștepta să îl vadă pe Isus venind pe norii cerului.

După predică, un adult i-a întrebat pe copii:

— Câți dintre voi ar vrea să predice la fel ca Gifty? Dacă v-ar plăcea, spuneți-le părinților voștri și alăturați-vă clubului predicatorilor!

Dacosta nu auzise niciodată despre clubul predicatorilor, dar se gândea în sinea lui: *Dacă fata aceasta a putut să predice, pot și eu!*

Câteva Sabate mai târziu, Dacosta a aflat că un nou club al predicatorilor avea să se întâlnească la ora trei după-amiaza. Și-a amintit dorința lui de a predica la fel ca fetița de zece ani, pe nume Gifty, așa că a mers la prima întâlnire a clubului.

Instructorul i-a îndrumat pe el și pe ceilalți copii să memoreze Ioan 14:1.

— Întoarceți-vă Sabatul următor și spuneți-l pe de rost, i-a sfătuit instructorul.

Dacosta s-a străduit din greu să memoreze versetul în acea săptămână. Nu înțelegea de ce trebuia să memoreze un verset, când nu voia decât să predice, dar l-a memorat.

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine”, a repetat el din nou și din nou. În după-amiaza de Sabat, a recitat versetul perfect. Ceilalți copii au recitat și ei versetul. Instructorul era mulțumit. Le-a spus copiilor să memoreze Psalmii 100.

Dacosta s-a străduit din greu să memoreze cele cinci versete în săptămâna aceea. Nu înțelegea de ce trebuia să memoreze versete, când nu voia decât să învețe să predice, dar le-a memorat.

„Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!” a repetat el din nou și din nou. „Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui

ține în veci și credincioșia Lui, din neam în neam.”

În după-amiaza de Sabat, a recitat toate versetele perfect. Și ceilalți copii au făcut la fel. Instructorul era foarte mulțumit. Le-a dat copiilor mai multe versete biblice de memorat.

După o vreme, instructorul a anunțat un Sabat special al copiilor. Zece biserici aveau să se adune pentru a sărbători. Instructorul i-a cerut lui Dacosta să țină o predică despre pilda fiului risipitor.

Dacosta a fost de acord. Câteva săptămâni mai târziu, când a ținut prima predică, a înțeles de ce instructorul îi ceruse să memoreze atâtea versete biblice. Îl ajutau să își amintească predica.

Liderii bisericii au fost foarte mulțumiți de predică și i-au spus lui Dacosta că ar trebui să mai predice.

Dacosta a predicat apoi șapte zile la rând, la întâlnirile de evanghelizare pentru copii. La sfârșitul celor șapte zile, cinci oameni și-au predat inimile lui Isus și au fost botezați. Lui Dacosta nu îi venea să creadă. Dumnezeu folosea predicile lui pentru a conduce cinci oameni la El.

Astăzi, Dacosta are paisprezece ani și iubește să predice. Este fericit că atunci când era mic a auzit un băiețel și o fetiță predicând. Dumnezeu a folosit acea predică pentru a stârni în inima lui dorința de a predica. Acum, el plănuiește să devină evanghelist – și inginer mecanic.

Speră ca fiecare copil care îi aude povestea să se gândească la predicare. „Încearcă numai”, spune el. „Memorează versete biblice și pregătește o predică pentru a câștiga suflete pentru Isus Hristos!”

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Ghana pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Asamang (Ghana). O parte a darurilor din Sabatul al treisprezecelea va sprijini Colegiul Adventist de Moașe și Asistență Medicală.
- Încurajați-i pe copii să memoreze în fiecare săptămână versete biblice, fie că plănuiesc sau nu să devină predicatori. Amintiți-le cuvintele psalmistului: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Tă” (Psalmii 119:11). Memorarea Scripturii este o modalitate bună de a face față ispitei. Provocați-i pe copii să memoreze Psalmii 119:11 în timpul săptămânii și să recite textul în Sabatul următor.
- Încurajați-i pe copii să Îl întrebe pe Dumnezeu dacă îi cheamă să predice. Dacă vedeți un copil care are talent la memorare și predicare, vorbiți cu pastorul și cu părinții copilului despre posibilele modalități de dezvoltare a acelui talent.
- Citiți mai multe despre Dacosta săptămâna viitoare.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.



GHANA | 9 decembrie

Dacosta

DACOSTA ȘI DIACONUL

Dacosta se plictisea. Nu putea merge la școală pentru că era închisă. Nu putea merge la biserică pentru că era închisă. Putea să iasă din casă, dar nu părea că există vreun loc în care să meargă un băiețel de doisprezece ani. Pandemia de Covid-19 schimba-se viața locuitorilor din Ghana.

Apoi, un diacon al bisericii l-a întrebat pe Dacosta dacă ar vrea să i se alătore și să predice pe stradă. O dată pe săptămână, diaconul predica într-o stație de autobuz aglomerată și voia ca băiatul să îl ajute citind versete biblice. Lui Dacosta i-a plăcut ideea. Iubea să predice și se săturase de stat acasă.

Părinții lui i-au dat voie și, într-o zi de luni, Dacosta și diaconul s-au dus în stația de autobuz. Înainte să înceapă să predice, diaconul i-a dat băiatului o Biblie și instrucțiuni despre cum să predice.

— Ai grijă să nu scapi Biblia! i-a spus el. De asemenea, citește din Biblie cu încredere. În timp ce citești, uită-te numai la Biblie!

Dacosta s-a rugat în tăcere ca Dumnezeu să îl ajute. „Ajută-mă să nu fiu timorat”, s-a rugat el.

Mulțimi de oameni trceau pe lângă stația de autobuz. Unii plecau cu autobuzele, alții ve-

neau cu ele. Iar alții se aflau acolo ca să vândă pantofi, cămăși și alte lucruri.

Diaconul a instalat un difuzor și a pus muzică creștină. Oamenii s-au oprit să asculte. După o oră de muzică, diaconul a început să predice. A vorbit despre a doua venire a lui Isus.

— Orice ochi Îl va vedea pe Isus când va veni pe norii cerului, a spus el. Dar nu toți vor fi fericiți, pentru că unii nu vor fi pregătiți să Îl întâlnească.

S-a întors spre Dacosta, iar băiatul a citit din Biblia cea neagră:

— „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns”, a citit el. „Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui!” (Apocalipsa 1:7)

Oamenii erau uimiți să îl vadă pe tânărul băiat predicând împreună cu un adult. Mulți s-au oprit să asculte. Trecând la o altă parte a Bibliei, Dacosta a citit:

— „Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului” (Matei 24:27).

Dacosta a avut emoții la început, dar a devenit tot mai încrezător odată cu trecerea timpului. Spre surprinderea lui, câțiva ascultători

i-au dat bani. La sfârșitul predicii, diaconul era foarte mulțumit.

— Te-ai descurcat bine, i-a spus el băiatului. Dacă vei continua să predici bine, vei avea un viitor strălucit.

Dacosta se simțea bine. Îi plăcuse să citească din Biblie. Plus că predicarea fusese mai interesantă decât statul acasă. I-a dat diaconului banii pe care îi primise.

În luna următoare, Dacosta și diaconul au predicat din nou. Și au continuat să predice în fiecare zi de luni. De fiecare dată când vorbeau, oamenii se adunau să îi asculte. După câteva luni, aveau suficienți bani să cumpere un difuzor nou. Dacosta era fericit pentru că oamenii puteau să asculte predicile mai bine.

O ascultătoare i-a oferit lui Dacosta o cămașă nouă. Îl auzise vorbind în timp ce vindea cămăși tradiționale *kente*, făcute din fâșii de mătase și bumbac și țesute manual. Era atât de recunoscătoare să îl vadă pe băiat citind Biblia, încât decisese să îi ofere o cămașă cu roșu, galben, verde și negru.

Într-o altă ocazie, un trecător i-a cerut lui Dacosta să încerce câteva perechi de pantofi negri până când a găsit perechea potrivită. Apoi a cumpărat pantofii și i-a oferit lui Dacosta.

— Mulțumesc pentru că predici, i-a spus el băiețelului mirat. Ține-o tot așa!

Ideii de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Ghana pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Asamang (Ghana), locul unde o parte din darurile Sabatului al treisprezecelea va sprijini o școală de asistente.
- Poza care însoțește povestea pentru această săptămână este a unor cămăși tradiționale *kente*, similare celei primite de Dacosta.
- Învățați-i pe copii să facă un covoraș în stil *kente*, folosind instrucțiunile de la pagina 33.
- Arătați-le copiilor o poză cu Dacosta din povestea de săptămâna trecută.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

Dacosta a ținut-o tot așa. A trecut un an și jumătate de când a predicat prima dată împreună cu diaconul. Școala lui a fost redeschisă, așa că nu mai poate predica în fiecare luni. Dar, de fiecare dată când poate, se alătură diaconului pentru a predica în stația de autobuz.



O ȚARĂ UIMITOARE

Kofi Annan (1938-2018) este unul dintre cei mai cunoscuți ghanezi. El a fost secretarul general al ONU și a câștigat Premiul Nobel pentru Pace.





GHANA | 16 decembrie

Ellen

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU ELLEN NTE WHITE!

In Ghana locuiește o fetiță în vârstă de treisprezece ani, pe nume Ellen Nte White. Ea a fost numită după autoarea favorită a tatălui ei, Ellen G. White. Tatăl speră că această fetiță va ajunge să scrie cărți într-o zi.

Dar Ellen Nte White nu se gândește deocamdată să scrie cărți. La urma urmei, nu are decât treisprezece ani. Cu toate acestea, nu este o fetiță obișnuită. Este o fetiță de treisprezece ani care Îl iubește foarte mult pe Isus.

De pildă, Ellen a observat când o fetiță nouă s-a mutat în cartier. Numele fetiței era Ajara. Fetița era mai mică, avea doar nouă ani. Ellen a observat că fetița cea nouă nu mergea la biserică în Sabat, așa că a invitat-o să meargă împreună cu ea.

— Isus vrea ca noi să fim ucenicii Lui, i-a spus Ellen. Dacă nu te duci la biserică și stai mereu acasă, poți dezvolta cu ușurință obiceiuri rele. Dar dacă te duci la biserică și înveți despre Isus, viața ta se poate schimba.

În Sabat, cele două fetițe au mers pe jos doi kilometri și jumătate până la biserică. Pe drum au tot povestit. Curând, li s-au alăturat alți copii care mergeau la biserică. Erau un grup mic

și vesel care se îndrepta spre Casa lui Dumnezeu.

Ajarei i-a plăcut la biserică. I-a plăcut să cânte și să asculte povestiri din Biblie. A fost uimită să afle că fiecare persoană are un înger păzitor.

Ellen a invitat-o pe Ajara să revină în Sabatul următor și ea a acceptat.

Când părinții Ajarei au văzut că fetița lor mergea la biserică, s-au infuriat teribil. Ei nu erau creștini. Nu credeau că Isus este Dumnezeu. Făceau parte dintr-o altă religie mondială.

Așa se face că, Sabatul următor, mama i-a interzis Ajarei să se ducă la biserică.

— Trebuie să stai acasă astăzi, i-a spus ea.

Ajara a plâns toată ziua. Voia să meargă la biserică împreună cu Ellen. Voia să cânte și să asculte povestiri biblice.

Mamei nu i-a plăcut să o vadă pe Ajara plângând, așa că Sabatul următor s-a răzgândit. A lăsat-o pe Ajara să meargă la biserică împreună cu Ellen. Dar tot nu îi plăcea ideea aceasta...

Mama a hotărât să aștepte. Spera că Ajara avea să se sature de mers la biserică, dar fetița

nu s-a săturat. Ellen o tot invita să meargă la biserică, iar ea o însoțea de fiecare dată.

Când mama a văzut că Ajara iubea să meargă la biserică, a făcut un plan. A dus-o pe fetiță acasă la bunica ei, într-un oraș îndepărtat. I-a spus Ajarei că de atunci încolo avea să locuiască cu bunica.

Ajara a plâns toată săptămâna, dar mama tot nu s-a răzgândit. Fetița i-a spus mamei că era gata să meargă pe jos până la casa lui Ellen, dacă era nevoită.

— Vreau să merg la biserică cu Ellen, insistă ea.

În cele din urmă, mama s-a înduplecat și a adus-o înapoi acasă.

Ellen nu știa de ce dispăruse Ajara. Prietena ei fusese plecată două săptămâni. Ellen era fericită să o revadă pe Ajara, așa că a invitat-o de îndată să meargă la biserică. În Sabat, au mers cu bucurie pe jos doi kilometri și jumătate.

Ajara continuă să meargă la biserică cu Ellen în fiecare Sabat. Învăță povestiri din Biblie și memorează versete biblice. Cândva, nici nu auzise despre Isus. Acum, Îl iubește din toată inima.

Împărăția lui Dumnezeu este a copiilor ca Ellen Nte White. Isus a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei” (Matei 19:14). Ellen avea treisprezece ani, iar Ajara avea nouă ani. Dar Ellen nu a acordat atenție diferenței

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Ghana pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Asamang (Ghana).
- Pronunțați Nte astfel: N-tee,
- Pronunțați Ajara astfel: a-JAR-a.
- Încurajați-i pe copii să fie ca Ellen Nte White și să caute prieteni și vecini pe care îi pot invita la biserică.
- Descărcați fotografii de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

de vârstă. Ea a văzut doar o fetiță care nu Îl cunoștea pe Isus. Ellen era creștină, iar Ajara făcea parte dintr-o altă religie. Ellen nu a acordat atenție diferențelor de credință. Din nou, nu a văzut decât o fetiță care nu Îl cunoștea pe Isus. Ellen nu voia decât să Îl prezinte pe Isus Ajarei. Și a făcut lucrul acesta! „Împărăția cerurilor este a celor ca ei.”

O parte din darurile Sabatului al treisprezecelea din acest trimestru va merge la o școală de asistente din Ghana, unde viitoarele asistente pot învăța despre Isus. Vă mulțumim pentru că plănuiți un dar generos pentru 30 decembrie!



GHANA | 23 decembrie

Achiaa

SFINȚIREA SABATULUI

Achiaa își iubea mama foarte mult. Dar mama ei făcea ceva care o întrista pe Achiaa extrem de tare. Mama lucra în Sabat.

Mama avea un magazin în casa ei din Ghana. Oamenii veneau la magazin în fiecare zi să cumpere lapte, pâine, ouă și fursecuri. Sabatul era întotdeauna o zi plină. Oamenii cumpărau mâncare în Sabat mai mult decât în oricare altă zi a săptămânii. Mama făcea mulți bani în Sabat, chiar dacă nu lucra toată ziua. Lucra numai până la ora nouă, apoi închidea magazinul și mergea la biserică.

— Mamă, i-a zis Achiaa, mi-ai spus că nu este bine să vinzi în Sabat.

Era adevărat. Mama îi învățase pe Achiaa și pe fratele ei mai mic, Akwasi, că Dumnezeu le interzicea oamenilor să lucreze în Sabat fiindcă a patra poruncă spune: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea” (Exodul 20:8-10).

Dar mama a continuat să lucreze în Sabat.

— Mamă, a spus Akwasi, nu este bine să vinzi în Sabat.

Dar mama a continuat să lucreze în Sabat.

Achiaa și Akwasi s-au rugat ca oamenii să nu mai vină la magazin în Sabat. Dar oamenii au continuat să vină. Mama se enerva de fiecare dată când Achiaa îi cerea să nu mai vândă.

La un moment dat, Achiaa a plecat într-o tabără. Timp de zece zile, s-a trezit la ora patru dimineața, când suna clopoțelul pentru a-i chema pe copii la rugăciune. Cu durere în suflet, Achiaa se gândea la mama ei care era acasă.

„Doamne, primul lucru pe care vreau să îl aud când mă întorc acasă este că mama nu mai lucrează în Sabat”, s-a rugat ea.

În fiecare dimineață, a înălțat aceeași rugăciune.

În ultima zi de tabără, Achiaa s-a rugat astfel: „Aceasta este ultima noastră zi. Dacă nu ai făcut nimic ca să răspunzi rugăciunii mele în ultimele nouă zile, Te implor să faci ceva în această ultimă zi. Primul lucru pe care vreau să îl aud când mă întorc acasă este că mama nu mai lucrează în Sabat”.

Când a sosit acasă în ziua aceea, Achiaa a fost întâmpinată de fratele ei. Băiatul a ieșit din casă alergând. Nici măcar nu a salutat-o. Pur și simplu a izbucnit:

— Mama nu mai vinde în Sabat!

Achiaa a rămas înmărmurită. A alergat în casă să vorbească cu mama.

— Mamă, nu mai vinzi în Sabat? a întrebat ea.

Era adevărat. Mama i-a explicat că lucrase în Sabat pentru a aduna bani pentru o casă nouă. Ascunsese banii într-un loc secret. Când Achiaa era în tabără, pierduse banii. Nu-și amintea să îi fi cheltuit. Nu-și amintea să îi fi mutat într-un alt loc. Era sigură că niciun hoț nu îi furase. Pur și simplu, dispăruseră. Se întreba dacă Dumnezeu luase banii pe care ea îi câștigase muncind în Sabat.

— Prin urmare, i-a spus mama Achiei, nu mai lucrez în Sabat.

Achiaa era atât de fericită! Durase o vreme, dar Dumnezeu ascultase rugăciunile ei și ale lui Akwasi.

Mama nu a mai lucrat niciodată în Sabat. Femeia nu a găsit niciodată banii pierduți, dar nu o deranjează. Ba chiar i-a spus Achiei:

Idei de prezentare

- Arătați-le copiilor unde se află Ghana pe hartă. Le puteți arăta și unde se află Asamang (Ghana), locul unde va ajunge o parte din darurile Sabatului al treisprezecelea.
- Pronunțați Achiaa astfel: Ah-CHA.
- Pronunțați Akwasi astfel: ah-kwa-SEE.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

— Dumnezeu mi-a dat banii, așa că nu mă deranjează că i-a luat înapoi.

Astăzi, Achiaa studiază pentru a deveni asistentă medicală la un colegiu care va primi o parte din darurile Sabatului al treisprezecelea. Vă mulțumim pentru că plănuți un dar generos pentru Sabatul următor!



Numele capitalei Ghanei, Accra, provine din cuvântul ghanez *nkran*, care înseamnă „furnici”.





SABATUL AL TREISPREZECELEA |
30 decembrie

Achiaa

LACRIMI PENTRU PRÂNZ

În țara vest-africană Ghana, Achiaa se îndrepta plângând spre stație pentru a lua autobuzul care o ducea la liceu.

Nu plângea pentru că trebuia să meargă la școală. Plângea pentru că trebuia să meargă la școală fără bani de prânz. Mama ei îi dăduse cincisprezece cedi ghanezi (aproximativ un dolar american), exact cât îi trebuia pentru a plăti biletul de autobuz până la școală. Dar mama nu avea bani și pentru prânz, iar acasă nu avea mâncare.

Achiaa s-a urcat în autobuz plângând. S-a așezat pe scaun. Plângea pentru că nu putea face nimic altceva.

Apoi și-a amintit de Dumnezeu. Deși ea nu putea face nimic, Dumnezeu putea face totul. La urma urmei, Isus a spus: „La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință” (Matei 19:26).

În timp ce autobuzul se zgâlțâia pe drum, Achiaa s-a rugat cu lacrimi în ochi.

„Știu că poți face orice”, s-a rugat ea. „Te rog, dă-mi niște bani în drum spre școală!”

Achiaa se întreba cum avea Dumnezeu să îi dea banii. Poate șoferul de autobuz uita să îi ceară banii pe bilet.

„Doamne, dacă este posibil, fă-l, Te rog, pe șofer să uite să-mi ia banii”, s-a rugat ea.

Dar s-a întâmplat altceva.

În autobuz a urcat un bărbat cu părul cărunț. Mai era un singur loc liber în autobuz, iar acela era chiar lângă Achiaa. Bărbatul s-a așezat lângă ea.

— Cum te simți? a întrebat-o.

Achiaa plângea prea tare ca să îi poată răspunde.

Între timp, șoferul a venit în partea din spate a autobuzului pentru a aduna banii pe bilete. Când șoferul a ajuns lângă Achiaa, bătrânul a scos cincizeci de cedi (aproximativ trei dolari și cincizeci de cenți) și a plătit atât pentru biletul lui, cât și pentru al Achiei. I-a oferit Achiei restul banilor – douăzeci de cedi.

Achiaa a încercat să se oprească din plâns pentru a-i mulțumi, dar înainte să își dea seama, bărbatul s-a ridicat și a coborât din autobuz. Achiaa s-a dus după el pe stradă. Voia să îi mulțumească. Autobuzul se oprise la doar treizeci de minute de mers pe jos de școală, așa că putea să meargă pe jos restul drumului.

Când Achiaa s-a uitat după bătrân, nu l-a mai văzut nicăieri. Dispăruse.

Apoi a început să plouă cu găleata. Autobuzul plecase, iar Achiaa avea să ajungă la școală udă learcă dacă ar fi mers pe jos. S-a gândit să oprească un taxi, dar nu se vedea niciunul.

În timp ce se întreba ce să facă, o mașină a oprit, iar șoferul s-a oferit să o ducă cu mașina. În Ghana, unii șoferi câștigă câțiva bănuți în plus ducându-i pe oameni cu mașina. Achiaa i-a spus adresa școlii, iar șoferul a dus-o direct acolo.

Când au ajuns, șoferul a surprins-o pe Achiaa. Nu i-a cerut să plătească cursa. În schimb, i-a oferit cincizeci de cedi. Achiaa nu înțelegea de ce îi dăduse banii. Știa doar atât: plecase de acasă cu cincisprezece cedi, dar ajunsese la școală cu optzeci și cinci de cedi. Pe drum spre școală, Dumnezeu îi oferise aproape de șase ori mai mult decât avusese la început.

Achiaa crede că Dumnezeu poate face orice pentru cei care cer cu credință.

„I-am cerut cu credință și El a avut grijă”, mărturisește ea. „Am primit chiar mai mult decât cerusem.”

Într-adevăr, Biblia spune că Dumnezeu „poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3:20).

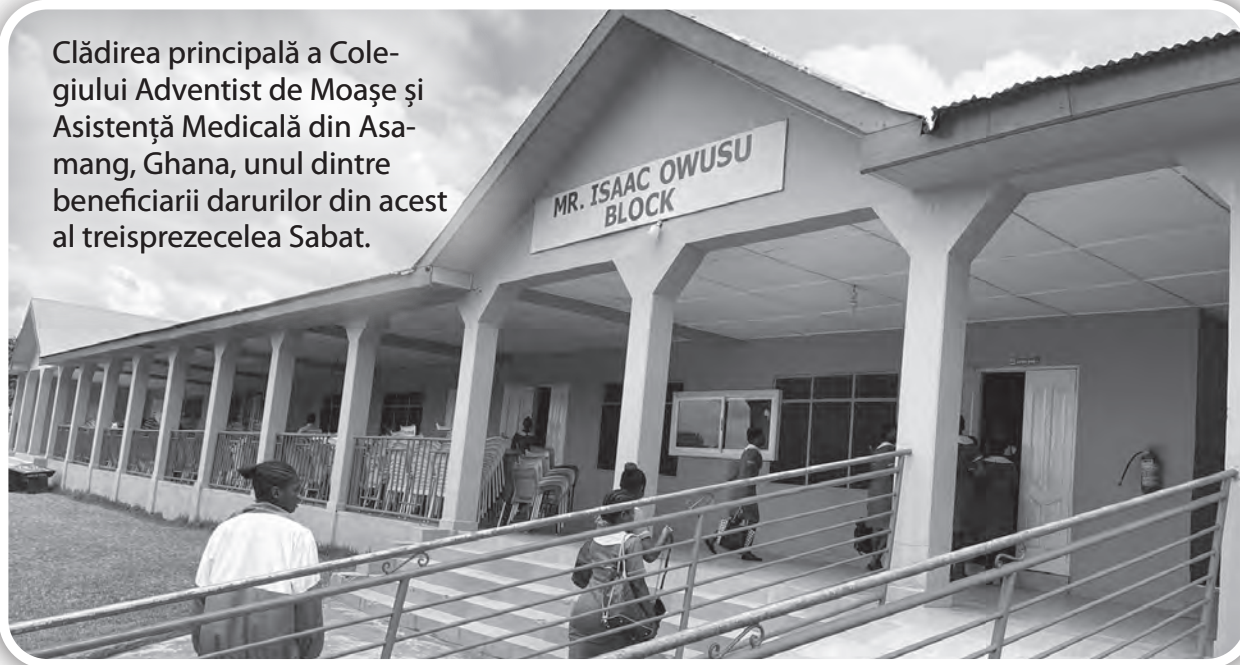
Idei de prezentare

- Pronunțați Achiaa astfel: Ah-CHA.
- Pronunțați moneda ghaneză cedi astfel: SEE-dee. Cuvântul cedi este cuvântul akan pentru cochiliile de cowrie, care erau folosite ca monede în toată Africa de Vest.
- Descărcați fotografiile de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descărcați informații și știri misionare din Divizia Africii Centrale și de Vest: bit.ly/wad-2023.

În ziua aceea, la școală, Achiaa și-a cumpărat orez și tocăniță de roșii pentru prânz. Mâncarea a fost delicioasă.

Astăzi, Achiaa studiază pentru a deveni asistentă medicală la un colegiu care va primi o parte din darurile Sabatului al treisprezecelea. Vă mulțumim pentru că dăruieți cu generozitate pentru a ajuta tot mai mulți tineri să studieze la Colegiul Adventist de Moașe și Asistență Medicală. Darurile vor sprijini, de asemenea, un alt proiect misionar, o școală generală bilingvă din Camerun, unde copiii vor învăța în franceză și în engleză.

Clădirea principală a Colegiului Adventist de Moașe și Asistență Medicală din Asamang, Ghana, unul dintre beneficiarii darurilor din acest al treisprezecelea Sabat.



Pregătirea Sabatului al treisprezecelea

- Trimite bilețele pentru a le reaminti părinților despre program și pentru a-i încuraja pe copii să își aducă darurile în Sabatul din 30 decembrie. Amintește-le tuturor că darurile lor misionare sunt menite să contribuie la răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu în jurul lumii și că o pătrime din darurile din al treisprezecelea Sabat va sprijini două proiecte din Divizia Africii Centrale și de Vest. Proiectele sunt enumerate la pagina trei și pe coperta patru.
- Naratorul nu trebuie să memoreze povestirea, dar trebuie să cunoască materialul suficient de bine încât să nu fie nevoit să îl citească. O altă variantă ar fi ca povestirea să fie pusă în scenă de copii.
- Înainte sau după povestire, folosește o hartă pentru a arăta cele două țări din Divizia Africii Centrale și de Vest – Camerun și Ghana – care vor primi darurile din Sabatul al treisprezecelea. Poți descărca de pe Facebook o hartă misionară cu proiectele: bit.ly/fb-mq.

Proiecte viitoare pentru Sabatul al treisprezecelea

Darurile din al treisprezecelea Sabat din acest trimestru vor sprijini zece proiecte din Divizia Asiei de Sud:

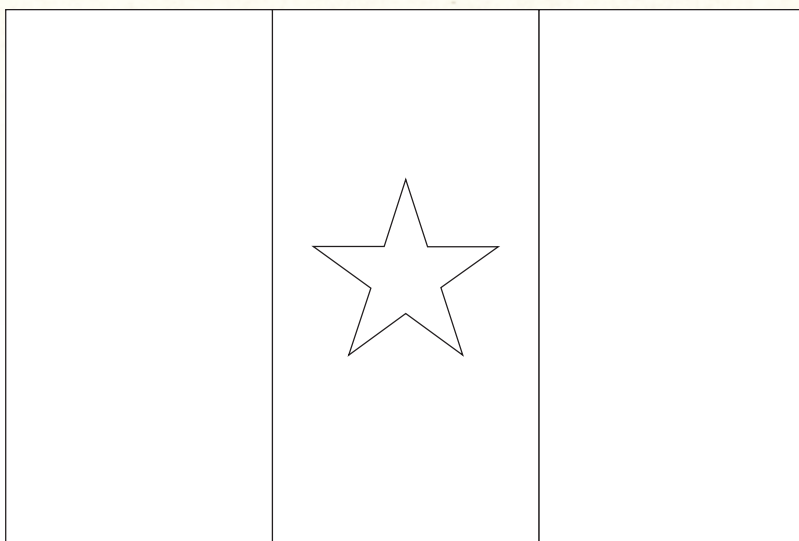
- Construirea de clase și laboratoare pentru o școală din Palakkad, India
- Construirea unei biserici vorbitoare de limba engleză, Colegiul Adventist Lowry, Bengaluru, India
- Construirea Bisericii Engleze Centrale, Bengaluru, India
- Construirea unui liceu, Aurangabad, India
- Construirea unor dormitoare pentru fete, Școala Gimnazială Memorială E. D. Thomas, Thanjavur, India
- Construirea unor dormitoare pentru fete și amfiteatre pentru copii, Siang Valley Academy School, Pasighat, India
- Reconstruirea bisericii, centrului de conferințe și sălii de mese, Centrul de formare pentru tineret Quiet Corner Campsite, Manginapudi, India
- Reconstruirea școlii, Anni, India
- Construirea de săli de clasă pentru școală, Namunaghar, Insulele Andaman, India
- Construirea unor clase și a unei clădiri administrative pentru școală, Municipality Rurală Gadhi, Udayapur, Nepal

Să colorăm steagul!

CAMERUN

Indicații

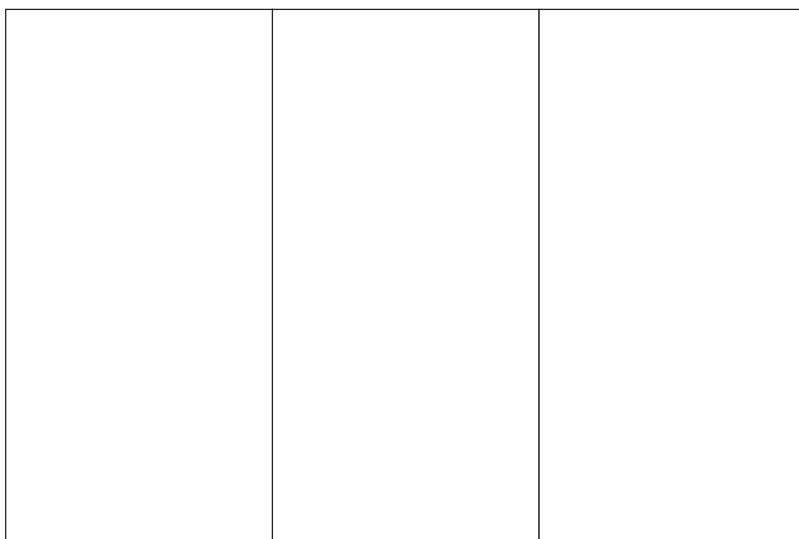
Colorează partea din stânga cu verde, partea din centru cu roșu și partea din dreapta cu galben.
Colorează steaua din mijloc cu galben.



GUINEEA

Indicații

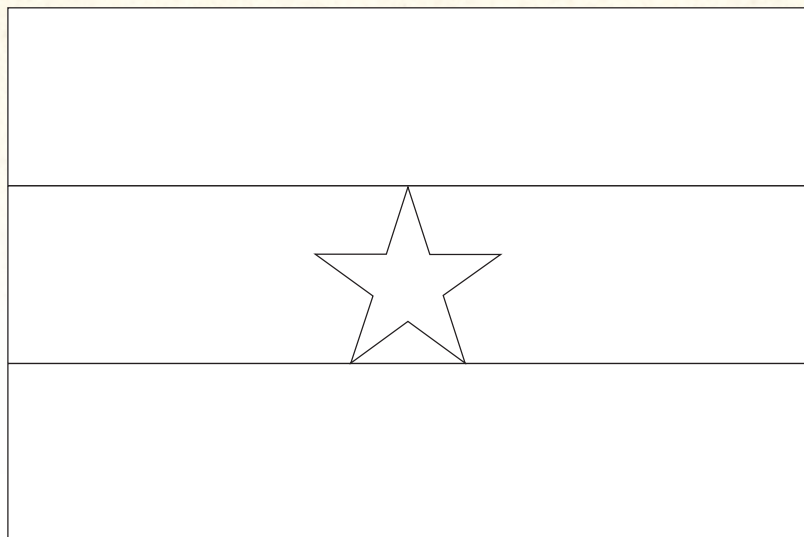
Colorează partea din stânga cu roșu, pe cea din mijloc cu galben, iar partea din dreapta cu verde.



GHANA

Indicații

Colorează partea de sus cu roșu, pe cea din mijloc cu galben, iar partea de jos cu verde. Colorează steaua din centru cu negru.



Să ne jucăm!

AMPE

(GHANA)

Ampe este un joc tradițional pentru copii, din Ghana, care presupune multe sărituri și bătăi din palme. Este minunat pentru grupuri, dar poate fi jucat și în doi jucători.

Indicații:

Un jucător, liderul, stă în fața tuturor celorlalți jucători, așezați în rând sau în cerc. Liderul și un alt jucător sar în același timp, bat din palme și aruncă un picior în față atunci când sar. Dacă liderul și celălalt jucător au același picior în față, liderul câștigă un punct. Dacă diferă, atunci celălalt copil devine „lider” și joacă împotriva jucătorilor rămași. Dacă jucătorii sunt așezați în cerc, liderul se mișcă în interiorul cercului, jucând pe rând împotriva fiecărui jucător. Dacă sunt la rând, jucătorul înaintea urmând rândul. Dacă joacă doar doi jucători, țin scorul până când un anumit număr de puncte determină învingătorul.

Urmărește un videoclip pentru a vedea cum se joacă jocul: bit.ly/Ampe_Video.

Să creăm!

ȚESĂTURA KENTE (AFRICA DE VEST)

Oamenii din Africa de Vest poartă haine confecționate dintr-o țesătură făcută din fâșii subțiri de lână țesute laolaltă, numită *kente*.

PENTRU A FACE UN COVORAȘ ÎN STIL KENTE, VEI AVEA NEVOIE DE:

O bucată de carton roșu/hârtie pentru construcții

Hârtie verde și neagră

Lipici

INSTRUCȚIUNI

Îndoie cartonul pe lungime. Fă tăieturi în carton, la aproximativ 2,5 centimetri distanță una de alta, pornind de la îndoitură și oprindu-te la aproximativ 2,5 centimetri de marginea cartonului. Deschide cartonul.

Taie hârtia pe lungime în fâșii de aproximativ 2,5 centimetri. Ia o bucată de hârtie și trece-o pe sub cartonul roșu, apoi prin prima tăietură, prin a doua, a treia și tot așa până când ajungi în cealaltă parte a cartonului. Împinge-o în sus pentru a sta cât mai aproape de partea de sus a cartonului roșu.

Repetă cu o bucată de hârtie de altă culoare, începând din partea opusă, prin prima tăietură, apoi prin a doua și tot așa. Repetă până când cartonul este plin. Lipește marginile hârtiei de carton.

Toate triburile din Ghana au și poartă un model *Kente* unic. Deși detaliile originii sale sunt contestate, legenda creării țesăturii *Kente* joacă, de asemenea, un rol important în folclorul multor ghanezi. Pentru persoana care poartă sau afișează țesătura, *Kente* are o semnificație și mai profundă. Fiecare model, culoare și formă are o semnificație specifică și, înșirate împreună pe țesătură, se combină pentru a reprezenta o narațiune singulară. Această conferă fiecărui model *Kente* propria valoare unică, simbolică. Țesătura *Kente* poate simboliza statutul celui care o poartă sau poate marca o ocazie festivă. Poate reprezenta, de asemenea, o poveste, o anecdotă sau un set de valori.

Să gătim!

Haideți să gătim!

ALUNE GLAZURATE (CAMERUN)

Ingrediente:

- 2 căni (250 g) alune prăjite, decojite
- $\frac{2}{3}$ cană (10 ml) apă
- $\frac{2}{3}$ cană (133 g) zahăr tos
- $\frac{1}{3}$ cană (67 g) zahăr brun
- 2 lgț. (10 ml) scorțișoară măcinată (opțional)
- $\frac{1}{2}$ lgț. (2,5 ml) nucșoară (opțional)
- $\frac{1}{2}$ lgț. (2,5 ml) extract de vanilie (opțional)
- $\frac{1}{2}$ lgț. (2,5 ml) piper cayenne (opțional)

INSTRUCȚIUNI:

Într-o tigaie de 30 de centimetri, încălzește apa la foc mediu. Adaugă zahărul, condimentele și extractul de vanilie și lasă să fiarbă. Adaugă alunele prăjite. Dă focul mai tare, amestecând din când în când până când zahărul glazurează alunele. Atenție, nu carameliza zahărul!

Ia tigaia de pe foc și pune alunele pe o foaie de copt sau pe o tavă. Lasă-le la răcit și sunt gata.



Resurse pentru instructor

Descarcă gratuit videoclipurile Spotlight Mission care prezintă reportaje din întreaga Divizie a Africii Centrale și de Vest și nu numai. Descarcă-le sau vizionează-le pe site-ul web al misiunii adventiste: bit.ly/missionspotlight.

Informații online

Mai jos, găsești materiale care se pot dovedi utile în pregătirea orei Școlii de Sabat. Pentru mai multe informații despre cultura și istoria țărilor prezentate în acest trimestru, vizitează:

Site-uri web:

Ghana

Site-ul guvernului	bit.ly/Gov_Ghana
World Travel Guide	bit.ly/WTG_Ghana
WikiTravel	bit.ly/WT_Ghana

Camerun

Site-ul guvernului	bit.ly/Gov_CamPM
Lonely Planet	bit.ly/LP_Cameroon
WikiVoyage	bit.ly/WV_Cameroon

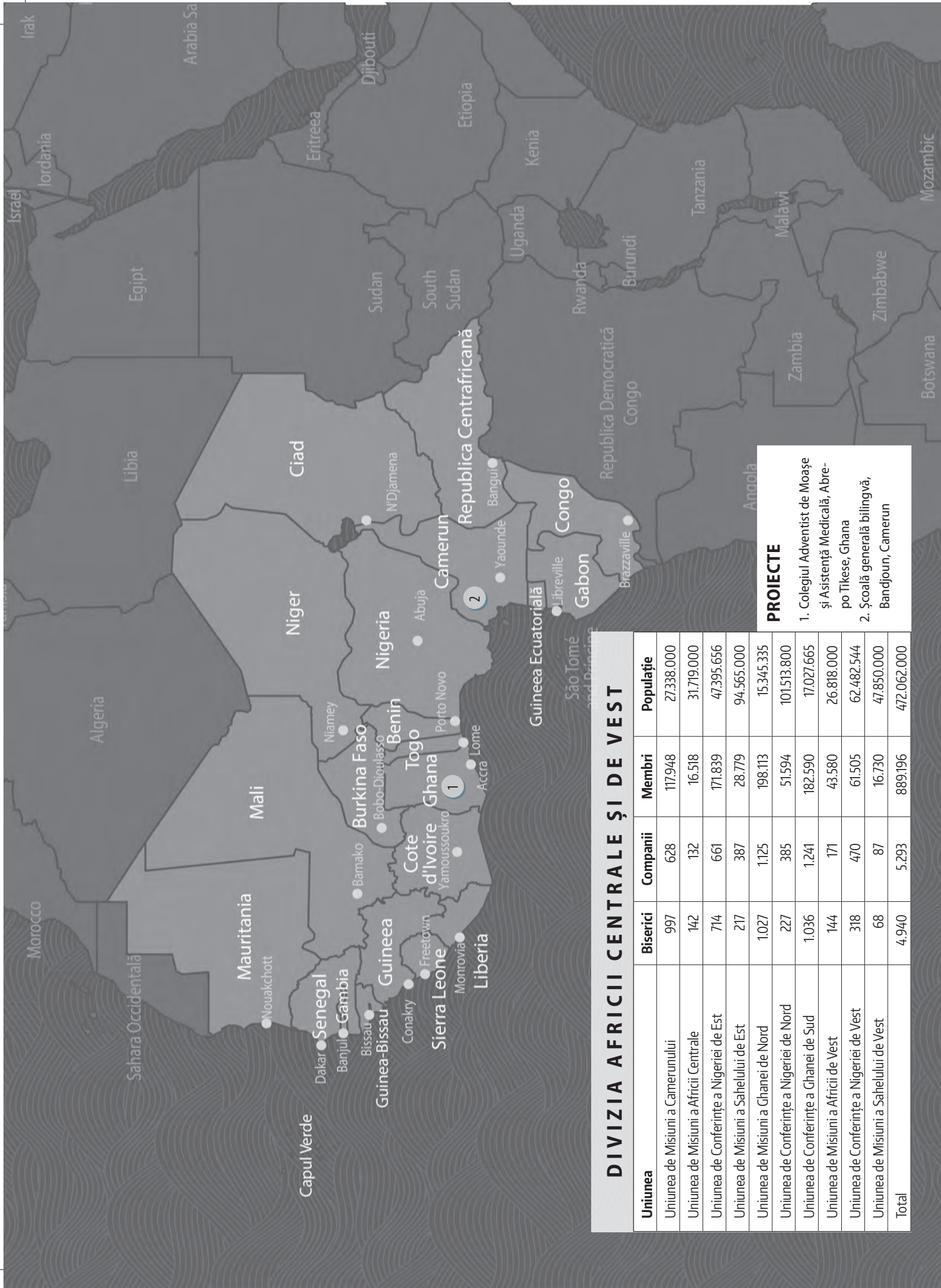
Guinea

Site-ul guvernului	bit.ly/Gov_RoG
World Travel Guide	bit.ly/WTG_RoG
Lonely Planet	bit.ly/LonePlan_RoG

Site-uri adventiste

Divizia Africii Centrale și de Vest	bit.ly/WAD-FB
Uniunea de Misiuni a Camerunului	bit.ly/SDA_CAUM
Uniunea de Conferințe din Ghana de Nord	bit.ly/SDA-NGUC
Conferința Ghanei de Est	bit.ly/SDA_EVGC
Universite Adventiste Cosendai (Camerun)	bit.ly/SAD_UAC

Stabilirea unui obiectiv pentru dăruire va ajuta la concentrarea atenției asupra misiunii mondiale și va crește darurile săptămânale pentru misiune. Stabiliți o sumă-țintă pentru darurile voastre săptămânale. Înmulțiți-o cu 14, suma pentru Sabatul al treisprezecelea, care va fi adunată pe 30 decembrie, fiind astfel dublată. Amintește-le copiilor și părinților lor că darurile lor misionare săptămânale sprijină lucrarea misionară a bisericii mondiale și că o pătrime din darurile Sabatului al treisprezecelea va merge direct către proiectele din Divizia Africii Centrale și de Vest. Pe 23 decembrie, prezintă un raport al darurilor misionare din trimestrul respectiv. Încurajează-i pe copii să își dubleze sau să își tripleze darurile în Sabatul al treisprezecelea. Numără darurile și înregistrează suma oferită la sfârșitul Școlii de Sabat!



- PROIECTE**
1. Colegiul Adventist de Moașe și Asistență Medicală, Abre-po Tikese, Ghana
 2. Școală generală bilingvă, Bandjoun, Camerun

DIVIZIA AFRICII CENTRALE ȘI DE VEST						
Uniunea	Biserici	Companii	Membri	Populație		
Uniunea de Misiuni a Camerunului	997	628	117.948	27.338.000		
Uniunea de Misiuni a Africii Centrale	142	132	16.518	31.719.000		
Uniunea de Conferințe a Nigeriei de Est	714	661	171.839	47.395.656		
Uniunea de Misiuni a Sahelului de Est	217	387	28.779	94.565.000		
Uniunea de Misiuni a Ghanei de Nord	1.027	1.125	198.113	15.345.335		
Uniunea de Conferințe a Nigeriei de Nord	227	385	51.594	101.513.800		
Uniunea de Conferințe a Ghanei de Sud	1.036	1.241	182.590	17.027.665		
Uniunea de Misiuni a Africii de Vest	144	171	43.580	26.818.000		
Uniunea de Conferințe a Nigeriei de Vest	318	470	61.505	62.482.544		
Uniunea de Misiuni a Sahelului de Vest	68	87	16.730	47.850.000		
Total	4.940	5.293	889.196	472.062.000		